GAZETA URZĘDOWA

ZARZĄDU MIEJSKIEGO W STOŁ. KRÓL. MIEŚCIE KRAKOWIE

12 MAJA 1947 R. — Nr 6 — ROCZNIK LXII.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

UCHWAŁY MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ:

ZARZĄDZENIA PREZYDENTA MIASTA:

OKÓLNIKI PREZYDENTA MIASTA:

DZIAŁ URZĘDOWY

62

UCHWAŁA

Miejskiej Rady Narodowej
z dnia 10 maja 1947 r.

o rozszerzeniu ulg podatku od lokali na rok 1947.

Na podstawie art. 40 ust. 3 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128) rozszerza się ulgę w podatku od lokali na rok 1947, przewidzianą w § 90 rozporządzenia Ministrów Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 20 stycznia 1947 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 96) na pracowników zakładów i przedsiębiorstw Gminy m. Krakowa oraz na dozorców domowych co do zajmowanych przez nich bezpłatnie mieszkań służbowych.

Przewodniczący:
Zygmunt Zawadzki

63

UCHWAŁA

Miejskiej Rady Narodowej
z dnia 10 maja 1947 r.

o utworzeniu przedsiębiorstwa miejskiego „Apteka Miejska".

Na podstawie art. 43 lit. a) i k) ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) i zezwolenia Ministra Zdrowia z dnia 31 października 1946 r., Nr F III — 3413, na otwarcie publicznej apteki w Krakowie, uchwala się, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo miejskie pod nazwą »Apteka Miejska«.

§ 2. Organizację tego przedsiębiorstwa ureguluje statut organizacyjny.

§ 3. Wykonanie niniejszej uchwały powierza się Prezydentowi Miasta.

Przewodniczący:
Zygmunt Zawadzki

64

UCHWAŁA

Miejskiej Rady Narodowej
z dnia 10 maja 1947 r.

o opłatach za korzystanie z miejskich cmentarzy i urządzeń cmentarnych.

Na podstawie art. 10 pkt. 2) ustawy z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) i art. 6 ust. 3) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o chowaniu zmarłych i stwierdzaniu przyczyny zgonu (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 359), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976), uchwala się, co następuje:

§ 1. Wysokość opłat za korzystanie z miejskich cmentarzy i urządzeń cmentarnych określa taryfa opłat, stanowiąca załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. W przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, Prezydent Miasta i upoważnieni przez Prezydenta Miasta jego zastępcy oraz upoważnieni urzędnicy miejscy są uprawnieni do częściowego lub całkowitego zwalniania od poszczególnych opłat.

§ 3. (1) Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Urzędowej Zarządu Miejskiego w stoł. król. mieście Krakowie, z mocą obowiązującą co do punktów 4 i 5 taryfy — od dnia 7 marca 1947 r.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązujące wszelkie dotychczasowe uchwały, dotyczące wysokości opłat za korzystanie z miejskich cmentarzy i urządzeń cmentarnych, a w szczególności uchwała Miejskiej Rady Narodowej z dnia 26 czerwca 1945 r. o ustaleniu taryfy opłat Wydziału Zdrowia Publicznego Z. M. oraz uchwała Miejskiej Rady Narodowej z dnia 13 sierpnia 1946 r. o podwyższeniu opłat cmentarnych i opłat za przewóz zwłok (Gaz. Urz. Z. M. Nr 1—3, poz. 14), o ile uchwały te dotyczą opłat cmentarnych.

Przewodniczący:
Zygmunt Zawadzki

Załącznik do uchwały
Miejskiej Rady Narodowej
z dnia 10 maja 1947 r.

TARYFA

opłat za korzystanie z miejskich cmentarzy i urządzeń cmentarnych.

	złotych
1. Pokładne za osoby:	
a) zmarłe w Krakowie:	
do lat 10	150.—
ponad lat 10	300.—
b) zmarłe poza Krakowem:	
do lat 10	300.—
ponad lat 10	600.—
2. Opłata za kopanie grobu dla osób:	
a) zmarłych w Krakowie:	
do lat 10	300.—
ponad lat 10	600.—
b) zmarłych poza Krakowem:	
do lat 10	600.—
ponad lat 10	1.200.—
3. Opłata za użycie domu przedpogrzebowego:	
a) we wspólnej sali	300.—
b) w osobnej sali	1.000.—
4. Opłata za miejsce pod stały grób ziemny dla osób:	
a) zmarłych wzgl. zamieszkałych w Krakowie:	
przy ścieżce	6.000.—
wewnątrz kwatery	3.000.—
b) innych:	
przy ścieżce	12.000.—
wewnątrz kwatery	6.000.—
5. Opłata za 1 m² gruntu na miejsce pod grobowiec na:	
a) starej części Cmentarza Rakowickiego	16.000.—
b) nowej części Cmentarza Rakowickiego i innych cmentarzach	8.000.—
6. Opłata za odnowienie w związku z wybudowaniem grobowca:	
a) ścieżek	4.000.—
b) rabatek i trawników . . .	800.—
7. Opłata za pozostawienie niestałego grobu ziemnego w nienaruszonym stanie po upływie lat 20 .	1.000.—
8. Opłata za zezwolenie na:	
a) postawienie nagrobka lub obmurowanie grobu ziemnego .	500.—
b) postawienie nagrobka i obmurowanie grobu ziemnego . .	700.—
9. Opłata za użycie kaplicy na Cmentarzu Rakowickim wg:	złotych
a) klasy I	2.000.—
b) klasy II	1.600.—
10. Opłata za użycie organów w kaplicy na Cmentarzu Rakowickim	400.—
11. Opłata za użycie dzwonu w kaplicy na Cmentarzu Rakowickim	400.—
12. Opłata za dochowanie zwłok do istniejącego grobu:	
a) niestałego	1.000.—
b) stałego	2.000.—
13. Opłata za zezwolenie na otwarcie grobowca celem złożenia względnie wyjęcia zwłok:	
a) małżonków i krewnych . . .	800.—
b) innych osób	1.600.—
14. Opłata za zezwolenie na przepisanie prawa do grobowca na obcą rodzinę	10.000.—
15. Opłata za wyznaczenie miejsca pod grobowiec lub stały grób ziemny	1.000.—
16. Opłata za zatwierdzenie planu na budowę grobowca	400.—
17. Opłata za komisyjny odbiór grobowca	800.—
18. Opłata za zezwolenie na postawienie ławeczki przy grobowcu lub grobie	1.000.—
19. Opłata za użycie poczekalni przez zakłady pogrzebowe — miesięcznie	300.—
20. Opłata za czynności związane z ekshumacją zwłok	5.000.—
21. Opłata za wywóz zwłok (ponad 30 km)	500.—

65

UCHWAŁA

Miejskiej Rady Narodowej

z dnia 10 maja 1947 r.

o opłatach za dekorację kaplicy na Cmentarzu Rakowickim i domów przedpogrzebowych, za wykonanie i obsługę grobów ziemnych oraz za obsługę grobowców.

Na podstawie art. 10 pkt. 2) ustawy z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych

(Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) uchwala się, co następuje:

§ 1. Opłata za dekorację kaplicy na Cmentarzu Rakowickim wynosi zł 800.—

§ 2. Opłaty za dekorację domów przedpogrzebowych wynoszą: złotych

a) w salach bocznych . . . 400.—
b) w salach wspólnych . . . 200.—

§ 3. Opłaty za obsługę wynoszącą miesięcznie od:

a) grobu ziemnego . . . 50.—
b) grobowca pojedynczego . . 60.—
c) grobowca podwójnego . . . 70.—
d) grobowca potrójnego . . . 80.—

§ 4. Opłaty za wykonanie grobów ziemnych wynoszą:

a) od grobu ziemnego bez obsiania trawą . . . . 300.—
b) od grobu ziemnego z obsianiem trawą . . . . 500.—
c) za przeżużlowanie grobu ziemnego . . . . . . 600.—

§ 5. W przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, Prezydent Miasta i upoważnieni przez Prezydenta Miasta jego zastępcy oraz upoważnieni urzędnicy miejscy są uprawnieni do częściowego lub całkowtego zwalniania od opłat, określonych w §§ 1, 2, 3 i 4.

§ 6. (1) Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 maja 1947 r.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe uchwały w przedmiotach unormowanych niniejszą uchwałą, a w szczególności uchwały Miejskiej Rady Narodowej: z dnia 26 czerwca 1945 r. o ustaleniu cennika obsługi grobów Oddziału Przyozdabiania Mogił przy Zarządzie Ogrodów Miejskich i z dnia 30 marca 1946 r. o podwyżce opłat za obsługę i dekorację mogił.

Przewodniczący:
Zygmunt Zawadzki

66

UCHWAŁA

Miejskiej Rady Narodowej
z dnia 10 maja 1947 r.

o opłatach za kąpiele w Zakładzie Zdrojowo-Kąpielowym w Swoszowicach.

Na podstawie art. 10 pkt. 2) ustawy z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) uchwala się, co następuje:

§ 1. (1) Opłaty za kąpiele w Zakładzie Zdrojowo-Kąpielowym w Swoszowicach wynoszą za: złotych

1. kąpiel siarczaną:
   a) w klasie I . . . . 120.—
   b) w klasie II . . . . 80.—
2. kąpiel kwasowo-węglową . . . 250.—
3. kąpiel borowinową . . . . . 250.—
4. kąpiel częściową i okłady . . . . 50.—

(2) Opłata za szklankę wody mineralnej (siarczanej) do picia wynosi zł 5.—

§ 2. W przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, Prezydent Miasta i upoważnieni przez Prezydenta Miasta jego zastępcy oraz upoważnieni urzędnicy miejscy są uprawnieni do częściowego lub całkowitego zwalniania od opłat określonych w § 1.

§ 3. (1) Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 maja 1947 r.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe uchwały, dotyczące wysokości opłat za kąpiele w Zakladzie Zdrojowo-Kąpielowym w Swoszowicach, a w szczególności uchwała Miejskiej Rady Narodowej z dnia 30 marca 1946 r. w sprawie cennika kąpieli w Zakładzie Zdrojowo-Kąpielowym w Swoszowicach na sezon 1946 r. oraz uchwała Miejskiej Rady Narodowej z dnia 2 sierpnia 1946 r., o ile dotyczy podwyższenia opłat za kąpiele w Zakładzie Zdrojowo-Kąpielowym w Swoszowicach (Gaz. Urz. Z. M. Nr 1—3, poz. 2).

Przewodniczący:
Zygmunt Zawadzki

67

UCHWAŁA

Miejskiej Rady Narodowej
z dnia 10 maja 1947 r.

o opłatach za zwiedzanie Zwierzyńca w Lesie Wolskim.

Na podstawie art. 10 pkt. 2) ustawy z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129), uchwala się, co następuje:

§ 1. Opłaty za zwiedzanie Zwierzyńca w Lesie Wolskim wynoszą dla: złotych

a) dorosłych . . . . 20.—

złotych

b) wojskowych do sierżanta włącznie oraz członków związków zawodowych . . . . 10.—
c) młodzieży szkolnej . . . . . 5.—
d) zbiorowych wycieczek szkolnych od osoby . . . . 4.—

§ 2. W przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, Prezydent Miasta i upoważnieni przez Prezydenta Miasta jego zastępcy oraz upoważnieni urzędnicy miejscy są uprawnieni do częściowego lub całkowitego zwalniania od opłat, określonych w § 1.

§ 3. (1) Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 maja 1947 r.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe uchwały, dotyczące wysokości opłat za zwiedzanie Zwierzyńca w Lesie Wolskim, a w szczególności uchwała Miejskiej Rady Narodowej z dnia 2 sierpnia 1946 r., o ile dotyczy podwyższenia opłat za zwiedzanie Zwierzyńca w Lesie Wolskim (Gaz. Urz. Z, M, Nr 1—3, poz. 2).

Przewodniczący:
Zygmunt Zawadzki

68

UCHWAŁA

Miejskiej Rady Narodowej

z dnia 10 maja 1947 r.

o opłatach za korzystanie z urządzeń Miejskiego Stadionu Sportowego.

Na podstawie art. 10 pkt. 2) ustawy z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) uchwala się, co następuje:

§ 1. (1) Opłaty za korzystanie z kąpieliska na Miejskim Stadionie Sportowym wraz z należnością za garderobę wynoszą:

złotych

1. opłata normalna za jednorazowy wstęp . . . . 75.—
2. opłata ulgowa:
   a) za jednorazowy wstęp dla młodzieży szkół powszechnych, średnich i wyższych, pracowników państwowych i samorządowych oraz członków związków zawodowych za okazaniem legitymacji . . . . 30.—
   b) za jednorazowy wstęp w wyznaczonych dniach i godzinach dla ćwiczących grupowo (co najmniej 10 osób) członków stowarzyszeń sportowych oraz młodzieży szkół powszechnych, średnich i wyższych, od osoby 5.—

(2) Zawodnicy, będący zarazem członkami stowarzyszeń sportowych, zrzeszonych w Krakowskim Okręgowym Związku Pływackim, korzystają z basenu sportowego w wyznaczonych dniach i godzinach bezpłatnie.

(3) Dzieci w wieku przedszkolnym korzystają z kąpieliska bezpłatnie.

§ 2. Opłaty za korzystanie z kortów tenisowych na Miejskim Stadionie Sportowym wynoszą:

1. opłata za cały sezon od jednego kortu dla:
   a) robotniczych stowarzyszeń sportowych . . . . 1.000.—
   b) innych stowarzyszeń sportowych . . . . 3.000.—

   z tym, że kort ma być konserwowany na własny koszt danego stowarzyszenia sportowego.
2. opłata jednorazowa za godzinę od jednego kortu dla:
   a) członków robotniczych stowarzyszeń sportowych . . . . 30.—
   b) członków innych stowarzyszeń sportowych:
      do godz. 16 . . . . 75.—
      po godz. 16 . . . . 100.—
   c) osób niezrzeszonych w stowarzyszeniach sportowych:
      do godz. 16 . . . . 100.—
      po godz. 16 . . . . 150.—

§ 3. W przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, Prezydent Miasta i upoważnieni przez Prezydenta Miasta jego zastępcy oraz upoważnieni urzędnicy miejscy są uprawnieni do częściowego lub całkowitego zwalniania od opłat, określonych w § 1 ust. (1) i § 2.

§ 4. (1) Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 maja 1947 r.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe uchwały, dotyczące wysokości opłat za korzystanie z urządzeń Miejskiego Stadionu Sportowego, a w szczególności uchwały Miejskiej Rady Narodowej: z dnia 14 czerwca 1945 r. w sprawie ustalenia

wysokości opłat, pobieranych przez Zarząd Miejski z tytułu wynajmu boisk i urządzeń sportowych na Stadionie Miejskim, z dnia 26 czerwca 1945 r. w sprawie opłat wstępu na kąpielisko na Stadionie Sportowym i z dnia 28 maja 1946 r. o ustaleniu cen biletów wstępu na kąpielisko Miejskiego Stadionu Sportowego.

Przewodniczący:
Zygmunt Zawadzki

69

UCHWAŁA

Miejskiej Rady Narodowej

z dnia 10 maja 1947 r.

o opłatach, pobieranych przez Elektrownię Miejską w Krakowie za rozdział i zbyt energii elektrycznej.

Na podstawie art. 10 pkt. 2) i art. 18 ust. (2) ustawy z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) uchwala się, co następuje:

§ 1. Opłaty za rozdział i zbyt energii elektrycznej pobiera się w wysokości, ustalonej »Ramowymi Przepisami Taryfowymi dla zawodowego rozdziału i zbytu energii elektrycznej«, obowiązującymi od dnia 1 maja 1947 r. na podstawie zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 marca 1947 r. i 22 kwietnia 1947 r., które stanowią załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. (1) Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 maja 1947 r. i ma zastosowanie dla taryfy Nr VII dla wielkich odbiorców, począwszy od IV okresu, a dla innych taryf i opłat pozataryfowych, określonych w niniejszej uchwale od VI okresu odczytowego 1947 r.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą uchwała Miejskiej Rady Narodowej z dnia 28 maja 1946 r. o przyjęciu do wiadomości sprawozdania Prezydenta Miasta o podwyższeniu taryfy za prąd elektryczny w Krakowie od dnia 1 maja 1946 r. według szczegółowych przepisów taryfowych dla zawodowego rozdziału i zbytu energii elektrycznej, ustanowionych uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1946 r. i zarządzeniem Ministerstwa Przemysłu z dnia 4 maja 1946 r.

Przewodniczący:
Zygmunt Zawadzki

Załącznik do uchwały
Miejskiej Rady Narodowej
z dnia 10 maja 1947 r.

Ramowe przepisy taryfowe dla zawodowego rozdziału i zbytu energii elektrycznej

obowiązujące od 1 maja 1947 r. na podstawie zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 marca 1947 r. i 22 kwietnia 1947 r.

I. Taryfy dla gospodarstw domowych.

1) Opłaty za energię **według taryfy dwuczłonowej** składają się:

a) z opłaty stałej miesięcznej, niezależnie od pory roku, od każdej izby . . . . zł. 30.—

b) z opłaty za pobraną energię za każdą kWh po . . . . zł. 2.—

Za izbę liczy się każde pomieszczenie mieszkalne oraz każdą kuchnię, niezależnie od istnienia i rozmiaru instalacji elektrycznej w poszczególnych izbach. Przy pomieszczeniach o powierzchni większej niż 40 m kw., każde dalsze rozpoczęte 40 m kw. liczy się jako jedną izbę. Klatkę schodową w domu jednomieszkaniowym, przyłączoną do licznika mieszkaniowego, liczy się jako jedną izbę. Wszystkie izby przyłączone do jednego licznika uważa się za jedno mieszkanie.

Przy obliczeniu opłaty stałej nieuwzględnia się: pomieszczeń o powierzchni mniejszej niż 6 m kw., piwnic, strychów, werand, łazienek, ustępów, przedpokoi, korytarzy, pralni, pomieszczeń na węgiel i drzewo, obór, wozowni, kurników, chlewów, garaży, niesłużących do celów zawodowych i zarobkowych itp.

Przyrządy i aparaty gospodarstwa domowego jak kuchenki, żelazka, suszarki i radioodbiorniki, chłodnie mieszkaniowe, froterki, odkurzacze i wentylatorki bez ograniczenia mocy oraz pompy i hydrofory o mocy do 150 W — podlegają taryfie niniejszej i nie zwiększają opłaty stałej. Dla większych pomp i hydroforów oraz dla wind stosuje się taryfy dla siły (V).

Używanie piecyków elektrycznych do ogrzewania pomieszczeń w porze zimowej dozwolone jest tylko na podstawie osobnego zezwolenia Elektrowni Miejskiej. Taryfa niniejsza ma również zastosowanie dla domów i gospodarstw wiejskich — przy czym przy stajniach i oborach większych niż 50 m kw. liczy

się każde dalsze rozpoczęte 50 m kw. jako jedną izbę.

Za oświetlenie klatki schodowej w domach wielomieszkaniowych, dołączone do licznika mieszkaniowego, zalicza się opłatę stałą miesięczną po 40.— zł za każde rozpoczęte dwie kondygnacje.

Za każdą izbę użytą w mieszkaniu do prowadzenia zawodu i do celów zarobkowych jak na gabinet lekarski, kancelarię adwokacką, pracownię krawiecką, rzemieślniczą itp. zalicza się opłatę miesięczną stałą, jak za dwie izby.

W razie przyłączenia do instalacji i licznika mieszkaniowego instalacyj świetlnych lokali niemieszkalnych zalicza się za każde rozpoczęte 40 m kw. lokali:

a) przeznaczonych na warsztaty rzemieślnicze i przemysłowe itp. opłatę stałą miesięczną jak za dwie izby mieszkania,
b) przeznaczonych na sklepy prywatne, lokale gastronomiczne itp. opłatę stałą miesięczną jak za cztery izby mieszkania.

2) Opłaty za energię według **taryfy jednoczłonowej** składają się:

a) z opłaty manipulacyjnej miesięcznej . . . . zł. 10.—
b) z opłaty za pobraną energię za każdą kWh . . . . . . zł. 8.—

II. Taryfy dla lokali niemieszkalnych.

a) Dla urzędów, instytucyj państwowych, samorządowych i społecznych, kościołów, szpitali, szkół, koszar, sklepów państwowych, klatek schodowych, dworców kolejowych itp.
opłata manipulacyjna — 100.— zł miesięcznie,
opłata za energię — 15.— zł za kilowatgodz.

b) Dla prywatnych biur, warsztatów i mieszkań, w których są wykonywane czynności zawodowe, dla sklepów prywatnych i spółdzielczych, zakładów fryzjerskich, gabinetów kosmetycznych, aptek, przychodni lekarskich, dla cukierni, kawiarni, restauracji, winiarni, kin, teatrów, cyrków, karuzeli, strzelnic itp.
opłata manipulacyjna — 100.— zł miesięcznie,
opłata za energię — 30.— zł za kilowatgodz.

III. Taryfy ryczałtowe.

Obowiązują dla instalacji bezlicznikowych.

Moc żarówek lub nastawienie ogranicznika w watach 10 15 20 25 30 40 50 60 70 75 80 90 100 120 150 200.

Miesięczna opłata stała dla odbiorców taryfy II a w złotych

120 130 140 160 170 180 210 230 260 270 280 300 320 370 440 550.

Miesięczna opłata stała dla odbiorców taryfy II b w złotych

140 170 190 210 230 280 320 370 410 440 460 500 550 640 770 1000.

Miesięczna opłata stała dla odbiorców wg taryfy I pozostaje bez zmian wg dotychczasowej taryfy i przepisów.

IV. Taryfa dla oświetlenia ulic.

Opłata za energię — 6.50 zł za kilowatgodzinę.

Opłaty obejmują koszty utrzymania sieci, nie obejmują natomiast wymiany żarówek.

V. Taryfy rolnicze.

a) T a r y f a d w u c z ł o n o w a :

Opłata stała — 15.— zł miesięcznie za jeden hektar.

Opłata za energię 15.— zł za kilowatgodz. Dla obliczenia opłaty przyjmuje się użytkową powierzchnię rolnego obszaru i ogrodów w 100%, łąk i pastwisk — w 50%, zakładów ogrodniczych — 200% powierzchni rzeczywistej. Wielkość powierzchni określa się na podstawie zaświadczenia władz gminnych.

b) T a r y f a j e d n o c z ł o n o w a :

Opłata manipulacyjna — 100.— zł miesięcznie.

opłata za energię — 20.— zł za kilowatgodzinę dla gospodarstw indywidualnych i 15.— zł dla majątków państwowych, samorządowych i społecznych.

VI. Taryfy dla drobnego przemysłu.

Obowiązują dla energii elektrycznej, użytkowanej na cele produkcyjne w instalacji siły i ciepła o mocy rozrachunkowej nie większej od 25 kW.

a) T a r y f a d w u c z ł o n o w a :

Opłata stała — 300.— zł miesięcznie za jeden kW mocy rozrachunkowej.

Opłata za energię — 7.— zł za kilowatgodz. Jako moc rozrachunkową przyjmuje się moc znamionową największego odbiornika, nie mniej jednak, niż 1/5 mocy wszystkich odbiorników plus 2/3 mocy znamionowej następnego co do wielkości odbiornika, nie mniej jednak niż 1/5 mocy wszystkich odbiorników plus 1/3 mocy znamionowej wszystkich pozostałych odbiorników. Wynik obliczeń zaokrągla się w górę do pełnych kilowatów.

b) Taryfa jednoczłonowa:

Opłata manipulacyjna — 150.— zł miesięcznie.

Opłata za energię — 13.— zł za kilowatgodz.

VII. Taryfa dla wielkich odbiorców.

Obowiązuje dla każdej instalacji, zasilanej z jednego przyłącza, a której moc rozrachunkowa jest większa od 25 kilowatów.

Opłata stała:

za pierwsze	100 kW mocy zgłoszonej	480 zł.	mies.	za	1	kW
„ następne	100 „ „ „	400 „	„	„	1	„
„ dalsze	200 „ „ „	320 „	„	„	1	„
„ „	200 „ „ „	260 „	„	„	1	„
„ „	400 „ „ „	200 „	„	„	1	„
„ „	1000 „ „ „	160 „	„	„	1	„
„ wszystkie pozostałe kilowaty		120 „	„	„	1	„

Opłata za energię:

za pierwsze	10.000 kWh,	zużyte	w danym	mies.	3,60	zł/kWh
„ następne	10.000	„	„	„	3,00	„
„ dalsze	20.000	„	„	„	2,40	„
„ „	20.000	„	„	„	2,00	„
„ „	20.000	„	„	„	1,60	„
„ „	20 000	„	„	„	1,20	„
„ „	100.000	„	„	„	0,90	„
„ „	100.000	„	„	„	0,80	„
„ „	100.000	„	„	„	0,70	„
„ „	400.000	„	„	„	0,65	„
„ całą nadwyżkę		„	„	„	0,60	„

Za przekroczenie mocy zgłoszonej odbiorca płaci za każdy kilowat 15-minutowej mocy, pobranej ponad zgłoszoną, 150% średniej ceny jednego kilowata mocy zgłoszonej.

Opłaty powyższe obowiązują przy pomiarze po stronie wysokiego napięcia. Jeżeli licznik jest zainstalowany po stronie niskiego napięcia, obowiązują opłaty o 10% wyższe.

Opłaty powyższe obowiązują przy średniej wartości Cos. fi, z okresów największych dziennych obciążeń, obliczonej z ilorazu energii bezwatowej i watowej, równej 0,8. Za każdą jedną setną zmniejszenia Cos. fi dolicza się w rachunku 2% pełnej należności za zmniejszenie w granicach 0,8—0,6, a 4% za dalsze zmniejszenie poniżej 0,6. Za każdą jedną setną Cos. fi powyżej 0,8 odbiorca otrzymuje bonifikatę w wysokości 1,0% pełnej należności.

VIII. Taryfy dla odbiorców mieszanych.

Jeżeli pomiar energii, pobieranej przez instalację, podpadającą pod różne grupy taryfowe, odbywa się przy użyciu jednego licznika, wówczas do obrachunku przyjmuje się opłatę stałą, stanowiącą sumę opłat stałych dla poszczególnych instalacyj i opłatę za energię, będącą najwyższą z opłat, obowiązujących dla powyższych instalacyj.

IX. Opłaty pozataryfowe (za przyłączenie liczników, kontrolę instalacyj itp.).

a) Opłaty za przyłączenie, ponowne przyłączenie lub przepisanie licznika: złotych

za licznik jednofazowy	100.—
za licznik trójfazowy bez transfor. pomiarowych	300.—
za licznik trójfazowy z transfor. pomiarowymi niskiego napięcia	1000.—
za licznik trójfazowy z transform. pomiarowym wysokiego napięcia	5000.—

b) Opłata za trzydobową prolongatę wyłączenia licznika przez montera 50.—

c) Opłaty za sprawdzenie instalacji na zgodność z obowiązującymi przepisami:

oświetleniowej	100.—
siłowej	300.—

X. Postanowienia ogólne.

a) Wybór alternatywnej taryfy przez odbiorcę jest dopuszczalny jeden raz w roku w ciągu pierwszego i drugiego okresu obliczeniowego. W razie niezgłaszania wyboru przez abonenta, taryfę wyznacza zakład elektryczny. Przy każdej zmianie wysokości cen energii abonentowi przysługuje prawo zmiany taryfy w icągu pierwszych dwóch okresów obliczeniowych, następujących po zmianie cen energii.

b) W razie niezapłacenia rachunku w terminie przepisanym przez zakład elektryczny, urządzenia odbiorcy zostaną odłączone od sieci. Ponowne przyłączenie nastąpi po uiszczeniu opłat, przewidzianych w punkcie IX niniejszych przepisów.

c) W razie stwierdzenia fałszywego podania ilości izb, mocy dla odbiorców ryczałtowych, niezawiadomienia o wzroście mocy rozrachunkowej, niezawiadomienia o utracie

prawa do korzystania z energii elektrycznej wg taryfy niższej itp. instalacje winnych mogą być odłączone od sieci zakładu elektrycznego na przeciąg do trzech miesięcy. Niezależnie od tego zakład elektryczny ściągnie od abonenta opłatę dodatkową, równą sumie należnej za energię elektryczną od chwili uzyskania ulgi (względnie zastosowania tańszej opłaty) do chwili stwierdzenia niewłaściwości.

d) W razie stwierdzenia nielegalnego poboru energii zakład elektryczny ściągnie należność za zużytą energię na podstawie oszacowania mocy przyłączonych nielegalnie odbiorników i czasu wykorzystania conajmniej za jeden rok wstecz.

70

ZARZĄDZENIE

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 7 maja 1947 r.

o przedmiotach, które można sprzedawać na placach targowych w mieście Krakowie, o godzinach targowych i godzinach zakupna artykułów żywnościowych przez przekupniów.

Na podstawie §§ 6, 8 i 12 regulaminu targowego dla stoł. król. miasta Krakowa z dnia 28 stycznia 1909 r. (Dz. Rozp. dla stoł. król. miasta Krakowa L. 7), zarządzam, co następuje:

§ 1. (1) Na otwartych placach targowych wolno sprzedawać następujące przedmioty:

a) **na Rynku Głównym od strony ul. Siennej:** owoce świeże i suszone, kwiaty żywe i sztuczne, zioła i korzenie lecznicze, kadzidło, gromnice, palmy, baranki wielkanocne, drzewka wigilijne, ozdoby i wyroby cukiernicze na drzewka;

b) **na pl. Szczepańskim:** jarzyny, barszcz, owoce strączkowe, mąka, kasza, nasiona, rozsady, ryby, drób, nabiał, pieczywo (w szafkach oszklonych), owoce oraz wyroby przemysłu ludowego;

c) **na Rynku Kleparskim (starym):** wyroby koszykarskie, drewniane, króliki, gołębie, kanarki, klatki, szczenięta, skórki zajęcze i królicze, pierze i drzewka wigilijne·

d) **na placu targowym u wylotu ul. Długiej:** nabiał, pieczywo (w szafkach oszklonych), jarzyny, nowości gospodarcze, grzyby, owoce świeże i suszone, kwiaty żywe, drób, dziczyzna, kasza, mąka, groch, drzewka wigilijne;

e) **na placu targowym przy ul. Kazimierza Wielkiego:** nabiał, jarzyny, owoce, drób, ryby, kwiaty, mąka, kasza, drobna galanteria;

f) **na nowym Kleparzu:** jarzyny w sposób hurtowny, słoma, siano, zboże, artykuły pastewne, nasiona, narzędzia i sprzęty rolnicze, miotły, wyroby bednarskie, kołodziejskie, kowalskie, rymarskie, powroźnicze i koszykarskie, krzewy, dziczki i szczepy owocowe (drzewka);

g) **na placu targowym przy ul. Topolowej:** nabiał, jarzyny, drób, owoce, kwiaty, nowości gospodarcze, mąka, kasza i groch;

h) **na pl. Nowym:** owoce, jarzyny, pieczywo (w szafkach oszklonych), owoce strączkowe, mąki i kasze, nabiał, drób, ryby;

i) **na pl. Izaaka:** owoce, jarzyny, owoce strączkowe, mąki i kasze, nabiał, drób, ryby i artykuły gospodarcze;

j) **na pl. Wolnica:** ryby, nabiał, owoce, jarzyny, wyroby cukiernicze, galanteryjne i nowości gospodarcze;

k) **na placu obok Hali Targowej przy Al. Daszyńskiego:** ubiory, płótna, kramarszczyzna, wyroby galanteryjne, norymberskie, bielizna, obuwie, skóry, kapelusze, czapki, naczynia kuchenne, szklanne i emaliowane oraz kryształy, stara garderoba, stare żelazo, stare meble, maszyny do szycia, rowery i stare przyrządy techniczne;

l) **na Rynku Dębnickim:** nabiał, owoce, jarzyny, drób, ryby, drzewka wigilijne, nowości gospodarcze, mąka, kasza i groch;

ł) **na pl. na Stawach:** nabiał, mąka i kasza, jarzyny, owoce, drób i drzewka wigilijne;

m) **na placu przy ul. Wiśniowej:** nabiał, jarzyny, owoce i drób;

n) **na Rynku Podgórskim:** nabiał, pieczywo (w szafkach oszklonych), drób, kwiaty, wieńce, kadzidło, gromnice, baranki, palmy, drzewka wigilijne, ozdoby i wyroby cukiernicze na drzewka, wyroby kramarskie, owoce, jarzyny, mąka, kasza, groch oraz drobna galanteria:

o) **na pl. Zgody:** owoce, jarzyny, nabiał, drób, jagody, wyroby koszykarskie, bednarskie, powroźnicze, wyroby galanteryjne i nowości gospodarcze;

p) **na placu targowym w Prokocimiu:** nabiał, owoce, jarzyny, drób, kwiaty, mąka, kasza, groch, pieczywo (w szafkach oszklonych);

r) **na pl. Serkowskiego** (aż do odwołania): słoma, siano, we wtorki: konie, w piątki: trzoda hodowlana.

(2) Sprzedaż innych przedmiotów na placach targowych, wymienionych w ust. (1), zależy w każdym poszczególnym wypadku od osobnego pozwolenia Zarządu Miejskiego (Wydział Aprowizacji i Handlu — Komisariat Targowy).

(3) Targ starzyzną (tzw. „tandeta") przenosi się z pl. Bawół i ul. Szerokiej na plac przy Al. Daszyńskiego obok Hali Targowej z dniem 20 maja 1947 r.

(4) Sprzedaż na innych miejscach publicznych poza placami targowymi, wymienionymi w ust. (1), jest dopuszczalna jedynie na podstawie osobnego pisemnego zezwolenia Zarządu Miejskiego (Wydział Aprowizacji i Handlu — Komisariat Targowy).

§ 2. Sezonowa hurtowa sprzedaż ziemniaków, kapusty i ogórków na wozach dozwolona jest na następujących placach: Nowy Kleparz, Rynek Dębnicki ,pl. Na Stawach, przy ul. Dietla nad Wisłą i Rynek Podgórski.

§ 3. Postój wozów dozwolony jest na następujących placach: Nowy Kleparz, przy ul. Dietla nad Wisłą, pl. Na Stawach.

§ 4. (1) Targi na wszystkich placach trwają w okresie od dnia 1 kwietnia do 30 września od godz. 5 do 15, zaś od dnia 1 października do 31 marca od godz. 6 do 14 (godziny targowe).

(2) Poza godzinami targowymi dozwolona jest sprzedaż:

a) owoców, jagód i kwiatów oraz jarzyn w soboty i dni przedświąteczne w czasie od dnia 1 maja do 31 października do godz. 17, zaś od dnia 1 listopada do 30 kwietnia do godz. 15;

b) obok Hali Targowej przy Al. Daszyńskiego we wtorki i piątki do godz. 17;

c) w okresie przedświątecznym, w czasie uroczystości ludowych (Emaus i Rękawka) oraz odpustów (na Skałce, przy kościele OO. Karmelitów, OO. Dominikanów) nadto przy cmentarzach do godz. 19.

(3) Targ na targowicy końskiej rozpoczyna się w czasie od dnia 1 kwietnia do 30 września o godz. 8, zaś od dnia 1 października do 31 marca o godz. 9.

§ 5. Przy drobnej sprzedaży artykułów żywnościowych pierwsze godziny targu, tj. we wtorki i piątki do godz 11, a w inne dni do godz. 10, zastrzeżone są po myśli § 12 regulaminu targowego dla kupujących na własny użytek. W tych godzinach nie wolno przekupniom zakupywać na targach jakichkolwiek środków żywności.

§ 6. Naruszenie przepisów niniejszego zarządzenia będzie karane stosownie do przepisu art. 125 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468), zmienionego ustawą z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) oraz w myśl art. 31—39 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 361) i art. 26—47 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343), z uwzględnieniem przepisów dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312).

§ 7. (1) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 20 maja 1947 r.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa z dnia 13 września 1945 r. o przedmiotach, które można sprzedawać na placach targowych w mieście Krakowie, o godzinach targowych i godzinach zakupna artykułów żywnościowych przez przekupniów.

Prezydent Miasta:
Stefan Wolas

71

ZARZĄDZENIE

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa
z dnia 12 maja 1947 r.

o godzinach usuwania i miejscach składania śmieci i odpadków suchych w mieście Krakowie.

Na podstawie § 3 ust. (3) i (4) rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku

i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476) zarządzam, co następuje:

§ 1. Śmieci i odpadki suche (popiół, rumowisko itp.) należy składać:

a) w Dębnikach na gruntach, położonych między ul. Barską i Al. Konopnickiej (dawne koryto rzeki Wilgi);
b) w Podgórzu na gruntach, położonych przy ul. Śliskiej (dojazd od Al. Konopnickiej).

§ 2. Usuwanie (wywóz) śmieci i odpadków suchych z dzielnicy I (Śródmieście) i z dzielnicy II (Wawel) oraz z realności położonych przy ulicach Basztowej, 1 Maja, Straszewskiego, św. Gertrudy, A. Potockiego — dozwolone jest jedynie w godzinach od 4—7 rano, zaś w pozostałych dzielnicach od 4 rano, najpóźniej do godz. 14.

§ 3. W razie wywozu śmieci i odpadków suchych we własnym zakresie, właściciele względnie administratorzy nieruchomości lub przedsiębiorcy, trudniący się wywozem śmieci i odpadków suchych, są obowiązani zgłosić uprzednio o tym Zakładowi Czyszczenia Miasta.

§ 4. Składający śmieci i odpadki suche na innych miejscach, aniżeli określone w § 1 oraz wywożący je w innych godzinach, aniżeli wyznaczone w § 2 niniejszego zarządzenia, ulegną po myśli art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) z uwzględnieniem przepisów dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) w drodze administracyjnej karze aresztu do 3 miesięcy i grzywny do 30.000 zł. lub jednej z tych kar.

Prezydent Miasta:
Stefan Wolas

72

OKÓLNIK Nr 62

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa
z dnia 7 maja 1947 r.
o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym.

Według postanowień dekretu z dnia 3 lutego 1947 roku o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 61) uczestnikami obrotu bezgotówkowego są m. i. władze, urzędy i przedsiębiorstwa samorządowe oraz przedsiębiorstwa, pozostające pod zarządem samorządu.

Z ogólnego obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym wynikają następujące obowiązki szczegółowe:

1. Obowiązek posiadania rachunku bieżącego w jednej z instytucyi kredytowych wymienionych w art. 4 powołanego wyżej dekretu iześrodkowania wszystkich obrotów na tym rachunku, przy czym dopuszczalne jest posiadanie również rachunku żyrowego w Narodowym Banku Polskim i rachunku czekowego w P. K. O.
2. Obowiązek regulowania rozrachunków pieniężnych, w stosunku do innych uczestników obrotu bezgotówkowego w drodze przelewów bankowych z wyjątkiem drobnych wypłat gotówkowych, dokonywanych z kasy podręcznej oraz wpłat i wypłat, związanych z detalicznymi obrotami gospodarczymi.
3. Obowiązek lokowania na rachunku bieżącym wolnych zasobów gotówkowych tzn. tych zasobów, które przy wykonywaniu normalnych czynności gospodarczych przekraczają stan koniecznego pogotowia kasowego.

Instytucje kredytowe, wymienione w art. 4 dekretu, są następujące: Narodowy Bank Polski, Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztowa Kasa Oszczędności, Bank Gospodarstwa Spółdzielczego, Bank Handlowy w Warszawie Sp. Akc., Bank Związku Spółek Zarobkowych Sp. Akc. w Poznaniu, Polski Bank Komunalny S. A. w Warszawie, Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, Bank Komunalny, komunalne kasy oszczędności, spółdzielnie kredytowe oraz oddziały wymienionych instytucyj.

Uczestnikowi obrotu bezgotówkowego przysługuje prawo swobodnego wyboru, w której z tych instytucji pragnie prowadzić rachunek bieżący.

Jeżeli jednak uczestnik obrotu bezgotówkowego korzysta z kredytu bankowego, może prowadzić swój rachunek bieżący tylko w instytucji, udzieljącej kredytu, chyba że ze względów gospodarczo uzasadnionych instytucja ta wyrazi swą

zgodę na prowadzenie rachunku bieżącego w innej instytucji kredytowej; zgodę taką wyraził już Polski Bank Komunalny w odniesieniu do prowadzenia przez Gminę rachunku bieżącego w Kom. Kasie Oszczędności m. Krakowa.

Innymi obowiązkowymi uczestnikami obrotu bezgotówkowego poza władzami, urzędami i przedsiębiorstwami samorządowymi oraz przedsiębiorstwami, pozostającymi pod zarządem samorządu — są władze, urzędy, przedsiębiorstwa i monopole państwowe oraz przedsiębiorstwa, pozostające pod zarządem Państwa, instytucje, zakłady, osoby prawa publicznego i fundusze, posiadające osobowość prawną, instytucje kredytowe i ubezpieczeniowe, spółdzielnie i ich związki, ponadto zaś inne przedsiębiorstwa, zakłady i zajęcia, obowiązane do prowadzenia ksiąg handlowych lub ksiąg uproszczonych, jeżeli dokonują obrotów z uczestnikami obrotu bezgotówkowego, wymienionymi poprzednio.

Górną granicę drobnych wypłat gotówkowych, wolnych od obowiązku regulowania w drodze przelewów bankowych oraz górną granicę pogotowia kasowego, wolnego od obowiązku lokaty na rachunku bieżącym, ma określić w drodze rozporządzeń Minister Skarbu w porozumieniu z innymi zainteresowanymi Ministrami.

Za niedopełnienie wymienionych wyżej obowiązków przewidziana jest kara więzienia do lat 5, za naruszenie innych przepisów dekretu lub przepisów wydanych na jego podstawie rozporządzeń — kara grzywny do 50.000 złotych.

Dekret wchodzi w życie z dniem 20 maja br.

W związku z tym zarządzam, co następuje:

1. Naczelnik Głównej Kasy Miejskiej oraz dyrektorowie przedsiębiorstw miejskich zaznajomią się niezwłocznie z przepisami powyższego dekretu i wydadzą odpowiednie polecenia i pouczenia podwładnym pracownikom, zwracając im uwagę na grożące za naruszenie przepisów dekretu sankcje karne.
2. Obroty bezgotówkowe Gł. Kasy Miejskiej i przedsiębiorstw miejskich należy skoncentrować na rachunkach bieżących w Kom. Kasie Oszczędności m. Krakowa; rachunki bieżące w innych instytucjach — poza rachunkami żyrowymi w Narodowym Banku Polskim i rachunkami czekowymi w P. K. O. oraz prowadzonym przez Gł. Kasę Miejską rachunkiem bieżącym Gminy w Polskim Banku Komunalnym —należy niezwłocznie, najpóźniej do dnia 19 maja br. zamknąć i zlikwidować.
3. Poza Główną Kasą Miejską i przedsiębiorstwami miejskimi żadnym innym jednostkom administracyjnym Z. M. nie wolno posiadać rachunków bieżących w instytucjach kredytowych; obroty płatnicze tych jednostek — poza drobnymi obrotami podręcznymi — mogą być przeprowadzane wyłącznie przez Główną Kasę Miejską.
4. Do czasu uregulowania górnej granicy drobnych wypłat gotówkowych oraz pogotowia kasowego przez Ministra Skarbu, Gł. Kasa Miejska oraz poszczególne przedsiębiorstwa miejskie określą ją każde dla siebie, w zależności od koniecznych potrzeb.
5. Gdyby którekolwiek z przedsiębiorstw miejskich uznało za gospodarczo pożądane dla siebie prowadzenie rachunku bieżącego w innej instytucji kredytowej zamiast rachunku bieżącego w Kom. Kasie Oszczędności m. Krakowa przedłoży mi niezwłocznie odpowiedni wniosek wraz z umotywowaniem za pośrednictwem Wydziału Przedsiębiorstw Z. M., działającym w tym przypadku w porozumieniu z Wydziałem Finansowym Z. M.

Postanowienia niniejszego okólnika, dotyczące przedsiębiorstw miejskich, należy stosować analogicznie również do zakładów wyodrębnionych z administracji centralnej, prowadzących własną rachunkowość.

(Nr Fin. Pol. 13/47).

Prezydent Miasta:

Stefan Wolas

73

OKÓLNIK Nr 64

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 9 maja 1947 r.

o asygnowaniu zaliczek budżetowych i ich ujęciu w książkach kredytów budżetowych.

W związku ze zmianą sposobu księgowania zaliczek budżetowych w Gł. Kasie Miejskiej zarządzam co następuje:

Przy asygnowaniu zaliczek budżetowych, tzn. zaliczek, udzielanych na rachunek kredytów budżetowych, należy jako rachunek księgowy dla Gł. Kasy Miejskiej podawać w asygnacjach konto zaliczki budżetowe. Pozycje budżetu, na które objęte zaliczką wydatki będą według przewidywań zarachowane definitywnie przy rozliczeniu zaliczki, należy podawać w treści asygnacji. Jeśli objęte zaliczką wydatki dotyczą kilku pozycji budżetowych, należy w treści asygnacji wymienić wszystkie dotyczące pozycje z podaniem dla każdej z nich kwoty, jaką przypuszczalnie zostanie przy rozliczeniu zaliczki obciążona.

Jednocześnie z asygnowaniem zaliczki budżetowej należy w książce kredytów budżetowych jednostki asygnującej, uwidocznić na właściwych kontach budżetowych w rubryce prenotacyj kwotę wzgl. kwoty, którymi według przewidywań konta te zostaną obciążone przy rozliczeniu zaliczki.

Zwracam uwagę, że wobec księgowania zaliczek budżetowych przez Gł. Kasę Miejską na koncie zaliczek budżetowych bez jednoczesnego ich zarachowania na konto wydatków budżetowych, wyłączną odpowiedzialność za nieprzekraczanie kredytów budżetowych ponoszą jednostki asygnujące, a w szczególności pracownicy, którzy prowadzą książki kredytów budżetowych.

Przy rozliczaniu zaliczki budżetowej należy wprowadzić rozliczone kwoty do książki kredytów budżetowych na właściwe konta budżetowe, jako kwoty asygnowane, porównać je z kwotami prenotowanymi i ew. różnice wyrównać w zwykły sposób, odpowiednio zwiększając lub zmniejszając pozostałość kredytu budżetowego.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast. Nie dotyczy ono zaliczek zwrotnych i zaliczek stałych o charakterze obrotowym. Zaliczki takie należy asygnować na konto księgowe „inne zaliczki".

(Nr Fin. Pol. 14/47)

Prezydent Miasta:
Stefan Wolas

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

PRZEGLĄD DZIENNIKÓW URZĘDOWYCH

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

zawiera m. in. treść następującą:

Nr 34 — z dnia 25 kwietnia 1947 r.

poz. 152 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 marca 1947 r. o współdziałaniu władz w akcji planowego zagospodarowania przestrzennego kraju.

poz. 154 — rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 kwietnia 1947 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 maja 1946 r. o przemiale zbóż i opłatach przemiałowych.

poz. 155 — rozporządzenie Ministra Kultury i Sztuki z dnia 14 stycznia 1947 r. w sprawie rejestracji dzieł sztuki plastycznej oraz przedmiotów o wartości artystycznej, historycznej lub kulturalnej.

poz. 159 — rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 5 marca 1947 r. o pomocy leczniczej dla osób, pobierających zaopatrzenia emerytalne lub renty.

poz. 160 — rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 14 marca 1947 r. o dowodach zwolnienia od rejestracji w wykonaniu dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. rejestracji i obowiązku pracy.

Nr 36 — z dnia 28 kwietnia 1947 r.

poz. 174 — rozporządzenie Ministrów Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 21 kwietnia 1947 r. w sprawie przesunięcia terminu płatności zaliczki na podatek gruntowy na rok podatkowy 1947.

KRAKOWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

zawiera m. in. treść następującą:

Nr 13 — z dnia 1 maja 1947 r.

poz. 51 — zarządzenie Wojewody Krakowskiego z dnia 21 kwietnia 1947 r. o podwyższeniu stawek „Cennika należności lekarskich" obowiązującego na obszarze województwa krakowskiego.

KOMUNIKATY

Miejski Zarząd Nieruchomości Opuszczonych i Porzuconych w Krakowie zawiadamia, że biura jego zostały przeniesione z ul. 18 stycznia 70 na ul. św. Gertrudy 12.

Związek Zawodowy Pracowników Samorządu Terytorialnego i Użyteczności Publicznej w Polsce, Zarząd Okręgu Krakowskiego, zawiadamia, że biura jego zostały przeniesione z Rynku Głównego 34 na ul. J. Sarego 1, II p. oraz że Sekretariat Zarządu Okręgu czynny jest w godzinach od 8—13 i 16—18.

Adres redakcji i administracji: Zarząd Miejski w stoł. król mieście Krakowie, Wydział Organizacyjny, Ratusz, pl. WW. Świętych 3/4. Godziny dla stron od 10—12.

Aministracja przyjmuje zgłoszenia na prenumeratę i sprzedaje pojedyncze numery.

Prenumerata kwartalna wynosi 200 zł.

Nakładem Zarządu Miejskiego w stoł. król. mieście Krakowie.

Drukarnia Związkowa w Krakowie, ul. Mikołajska 13 — M 30179 **Cena 70 zł.**